

Twierdzenie Arzeli - Ascoli

Giulio Ascoli (1843-1896)

Cesàre Arzelà (1847-1912)

Przypomnienie: $A \subset \mathbb{R}^n$ jest domknięty, ~~z~~ jeżeli każdy ciąg elementów A , zbieżny w \mathbb{R}^n , ma granicę w A .

$A \subset \mathbb{R}^n$ jest zwarty, jeżeli z każdego ciągu elementów A możemy wybrać podciąg zbieżny do elementu A .

$A \subset \mathbb{R}^n$ jest zwarty wtedy i tylko wtedy, gdy jest domknięty i ograniczony.

Pytanie: Jakie warunki powinna spełniać rodzina F funkcji ciągłych, by z każdego ciągu elementów F można było wybrać podciąg jednostajnie zbieżny do elementu F ?

(a więc, jeżeli przyjmujemy geometryczne intuicje - przestrzeń funkcji ciągłych na A ze zbieżnością jednostajną i odległością $d(f,g) = \sup_{x \in A} |f(x) - g(x)|$, jakie podzbiory p -ni funkcji ciągłych są zwarte?)

Twierdzenia

Niech $\mathcal{F} \subset C(A)$ będzie rodziną funkcji ciągłych na A (przy $C(A)$ oznaczamy przestrzeń wszystkich funkcji ciągłych z A w \mathbb{R}).

Mówimy, że \mathcal{F} jest

- domknięta, jeżeli dla każdego ciągu (f_n) funkcji z \mathcal{F} , jeżeli $f_n \Rightarrow f \in C(A)$, to $f \in \mathcal{F}$.
- wspólnie ograniczona, jeżeli $\exists M > 0 \forall f \in \mathcal{F} \sup_A |f| < M$
- równocigła (jednakowo ciągła), jeżeli

$$\forall \epsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall f \in \mathcal{F} \forall x, y \in A \quad |x-y| < \delta \Rightarrow |f(x) - f(y)| < \epsilon.$$

Przykłady:

1. Niech \mathcal{W} będzie rodziną wszystkich wielomianów na $A = [0, 1]$.

Czy \mathcal{W} jest domknięta? nie - istnieje (tw. Weierstrassa) ciąg funkcji z \mathcal{W} jednost. zbieżny np. do $f(x) = x \sin \frac{1}{x}$, a ta funkcja nie jest wielomianem (bo np. ma nieskończenie wiele miejsc zerowych w $[0, 1]$).

Czy \mathcal{W} jest wspólnie ograniczona? nie - w \mathcal{W} zawierają się np. wszystkie funkcje stałe na $[0, 1]$.

Czy \mathcal{W} jest równocigła? też nie. Ustalmy $\epsilon > 0$, dobiernemy doń $\delta > 0$, weźmy $x, y \in [0, 1]$ t.j. $|x-y| < \delta$ i $f \in \mathcal{W}$ t.j. $f(t) = at$ dla $a > \frac{\epsilon}{|x-y|}$

Oczywiście $f \in \mathcal{W}$, ale

$$|f(x) - f(y)| = a|x-y| > \frac{\epsilon}{|x-y|} |x-y| = \epsilon \quad \downarrow$$

2. Ustalmy $L > 0$ i rozpatrzmy rodzinę \mathcal{L}_L wszystkich funkcji Lipszyca na \mathbb{R} (lub np. $[0, 1]$) o stałej Lipschitza $\leq L$. Wówczas \mathcal{L}_L jest \neq równocześnie (prosiutkie ćwiczenie).

Czy \mathcal{L}_L jest domknięta? wspólnie ograniczona?

Twierdzenie Arzeli-Ascoli: Niech $A \subset \mathbb{R}$ będzie zwarty.

Rodzina $\mathcal{F} \subset C(A)$ jest zwarta (tj. z każdego ciągu funkcji z \mathcal{F} można wybrać podciąg jednost. zbieżny) wtedy i tylko wtedy, gdy \mathcal{F} jest domknięta, wspólnie ograniczona i równocześnie.

Def: Podzbiór S zbioru A nazywamy ϵ -siecią w A , jeżeli $\forall x \in A \exists y \in S |x - y| < \epsilon$.

Lemat: Jeżeli A jest zwarty, to $\forall \epsilon > 0$ w A istnieje ϵ -sieć skończona ϵ -sieć S_ϵ .

Dowód: Założmy przeciwnie - ~~nie~~ istnieje $\epsilon > 0$ takie, że w A nie ma skończonej ϵ -sieci. Wybierny ciąg (x_n) następująco:

x_1 dowolny punkt A ;

założmy, że wybraliśmy x_1, x_2, \dots, x_k tak, że

$$\forall_{\substack{i, j \in \{1, \dots, k\} \\ i \neq j}} |x_i - x_j| \geq \epsilon.$$

w A znajdziemy teraz x_{k+1} t.j. $\forall_{i \in \{1, \dots, k\}} |x_{k+1} - x_i| \geq \epsilon$, w przeciwnym razie $\{x_1, \dots, x_k\}$ byłoby skończoną ϵ -siecią w A .

W ten sposób skonstruowaliśmy ciąg (x_n) taki, że dowolne jego 2 elementy są oddalone o co najmniej ϵ .

Oczywiście z takiego ciągu nie można wybrać podciągu zbieżnego, co jest sprzeczne ze zawartością A.

Dowód tw. Arzeli-Ascoli

Najpierw wykazujemy, że jeżeli F jest zwarta, to jest

- ① domknięta
- ② wspólnie ograniczona
- i ③ ~~jest~~ równocześnie.

① domkniętość: weźmy dowolny ciąg $(f_n) \subset F$ jednostajnie zbieżny do funkcji $f \in C(A)$. Z ciągu (f_n) możemy wybrać podciąg zbieżny do $g \in F$ (ze zawartości F), ale jeżeli $f_n \Rightarrow f$, to każdy jego podciąg też zbiega do f , więc $g = f$, skąd $f \in F$.

② wspólna ograniczoność

Gdyby F nie była wspólnie ograniczona, to znaleźlibyśmy ciąg (f_n) elementów F tż.

$\sup_A |f_n| \xrightarrow{n \rightarrow \infty} \infty$. Z takiego ciągu nie można

wybrać podciągu ~~zbieżnego~~ jednostajnie zbieżnego;

np. założymy bowiem, że $f_{n_k} \Rightarrow f \in F$.

Wtedy $\sup_A |f - f_{n_k}| \xrightarrow{k \rightarrow \infty} 0$, ale $\sup_A |f_{n_k}| \xrightarrow{k \rightarrow \infty} \infty$;

stąd

$$\begin{aligned} \sup_A |f_{n_k}| &\leq \sup_A (|f| + |f_{n_k} - f|) \leq \\ &\downarrow \\ &\infty \leq \sup_A |f| + \sup_A |f_{n_k} - f| \rightarrow \\ &\rightarrow \sup_A |f| \quad \text{⚡} \end{aligned}$$

równocigłość: założony, że \bar{F} nie jest równocigła,
a więc

$$\sim \left(\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall f \in \bar{F} \forall x, y \in A \text{ ~~że~~ } |x-y| < \delta \Rightarrow |f(x)-f(y)| < \varepsilon \right)$$

czyli $\exists \varepsilon > 0 \forall \delta > 0 \exists f \in \bar{F} \exists x, y \in A \quad |x-y| < \delta \wedge |f(x)-f(y)| \geq \varepsilon.$

Do ε spełniającego powyższy warunek ustalmy $\delta = \frac{1}{n}$.

Znajdziemy wówczas $x_n, y_n \in A$ tż. $|x_n - y_n| < \frac{1}{n}$ i $|f_n(x_n) - f_n(y_n)| \geq \varepsilon.$
oraz $f_n \in \bar{F}$

zbiór A jest zwarty, więc z otrzymanego w ten sposób ciągu (x_n) możemy wybrać podciąg (x_{n_k}) zbieżny do $\tilde{x} \in A$. Zauważmy, że (y_{n_k}) też dąży do \tilde{x} , bo $|x_{n_k} - y_{n_k}| < \frac{1}{n_k} \xrightarrow{k \rightarrow \infty} 0.$

Rodzina \bar{F} jest zwarta, więc z ciągu (f_{n_k}) możemy wybrać podciąg $(f_{n_{k_l}})$ jednostajnie zbieżny do $\tilde{f} \in \bar{F}$.

Funkcja \tilde{f} , jako jednostajna granica ciągu funkcji ciągłych, jest ciągła, ale

$$\left. \begin{aligned} \lim_{l \rightarrow \infty} f(x_{n_{k_l}}) &= f(\tilde{x}) \\ \lim_{l \rightarrow \infty} f(y_{n_{k_l}}) &= f(\tilde{x}) \end{aligned} \right\} \text{z ciągłości } f$$

choć $\forall \varepsilon \quad |f(x_{n_{k_l}}) - f(y_{n_{k_l}})| \geq \varepsilon. \quad \blacklightning$

Teraz w drugą stronę: wykażemy, że jeżeli F jest domknięta, wspólnie ograniczona i jednakoowo ciągła, to z każdego ciągu (f_n) elementów F można wybrać podciąg zbieżny do funkcji z F .

W zbiorze A , dla każdego $m \in \mathbb{N}$, znajdziemy skończoną $\frac{1}{m}$ -sieć S_m . Ustawmy elementy wyróżników tych sieci w ciąg - najpierw elementy 1-sieci S_1 , potem $\frac{1}{2}$ -sieci S_2 itd; oznaczmy ten ciąg przez (x_n) .

Przyjmijmy się ciągami $(f_n(x_1))_{n \in \mathbb{N}}$. Z wspólnej ograniczoneści F wynika, że ciąg ten jest ograniczony, a więc (tw. Bolzano-Weierstrassa) możemy z niego wybrać podciąg ~~ten~~ zbieżny. Podciąg ten oznaczmy $(f_{n_1}(x_1))_{n \in \mathbb{N}}$.

Teraz zajmijmy się ciągiem $(f_{n_1}(x_2))_{n \in \mathbb{N}}$. Jak poprzednio, jest on ograniczony, więc możemy z niego wybrać podciąg zbieżny, oznaczmy $(f_{n_2}(x_2))_{n \in \mathbb{N}}$. Zauważamy, że (f_{n_2}) jest podciągiem (f_{n_1}) , więc ciąg funkcji (f_{n_2}) jest zbieżny w x_1 i w x_2 .

W ten sam sposób konstruujemy podciąg (f_{n_3}) zbieżny w x_1, x_2, x_3 itd:

~~jeżeli~~ wiemy, że $(f_{n_k})_{n \in \mathbb{N}}$ jest zbieżny w x_1, x_2, \dots, x_k , to ze wspólnej ograniczoneści F ciąg $(f_{n_k}(x_{k+1}))_{n \in \mathbb{N}}$ jest ograniczony - możemy z niego wybrać podciąg $(f_{n_{k+1}}(x_{k+1}))$ zbieżny.

Zapisujemy te kolejne podciągi w tablicy

(194)

$f_{1,1}$	$f_{2,1}$	$f_{3,1}$	$f_{4,1}$	---
$f_{1,2}$	$f_{2,2}$	$f_{3,2}$	$f_{4,2}$	---
$f_{1,3}$	$f_{2,3}$	$f_{3,3}$	$f_{4,3}$	---
$f_{1,4}$	$f_{2,4}$	$f_{3,4}$	$f_{4,4}$	---
\vdots	\vdots	\vdots	\vdots	---

ciąg występujący w k -tym wierszu jest podciągiem wszystkich poprzednich wierszy. Wtedy też, że jest on zbieżny w x_1, x_2, \dots, x_k .

Przyjmijmy się teraz ciągami $(f_{n,n})$. Zauważmy, że dla każdego $k \in \mathbb{N}$, ciąg $(f_{n,n})_{n \geq k}$ jest podciągiem ciągu $(f_{n,k})$ — a więc $(f_{n,n})_{n \in \mathbb{N}}$ począwszy od k -tego miejsca pokrywa się z pewnym podciągiem ciągu $(f_{n,k})$. Ten ostatni jest zbieżny w x_1, x_2, \dots, x_k , ~~zatem~~ a więc $(f_{n,n})$ też jest (jako podciąg) zbieżny w tych punktach. Z dowolności k wynika, że $(f_{n,n})_{n \in \mathbb{N}}$ jest zbieżny we wszystkich punktach ciągu $(x_k)_{k \in \mathbb{N}}$.

Wykażemy teraz, że ciąg $(f_{n,n})$ jest jednostajnie zbieżny w A — sprawdzimy, że spełnia jednostajny warunek Cauchy'ego.

Ustalmy $\varepsilon > 0$. Z δ równościowości F wynika, że istnieje $\delta > 0$ tż $\forall f \in F \forall x, y \in A \quad |x - y| < \delta \Rightarrow |f(x) - f(y)| < \varepsilon/3$.

Z konstrukcji ciągu (x_n) wynika, że istnieje $N \in \mathbb{N}$ takie, że $\{x_1, x_2, \dots, x_N\}$ jest δ -siecią w A .

Punktów x_1, \dots, x_N jest skończenie wiele; dla każdego $k \in \{1, \dots, N\}$ ciąg $(f_{n,n}(x_k))_n$ jest zbieżny, a więc istnieje m_k takie, że $\forall_{n,m > m_k} |f_{n,n}(x_k) - f_{m,m}(x_k)| < \frac{\epsilon}{3}$. (*)

Niech $\tilde{m} = \max \{m_1, m_2, \dots, m_N\}$.

Ustalmy teraz $x \in A$; wykażemy, że $\forall_{n,m > \tilde{m}} |f_{n,n}(x) - f_{m,m}(x)| < \epsilon$ (a więc, z dowolnością x , $(f_{n,n})$ spełnia jednost. warunki Cauchy'ego).

Wybermy spośród $\{x_1, \dots, x_N\}$ takie x_c , że $|x - x_c| < \delta$.

$$|f_{n,n}(x) - f_{m,m}(x)| \leq |f_{n,n}(x) - f_{n,n}(x_c)| + |f_{n,n}(x_c) - f_{m,m}(x_c)| + |f_{m,m}(x_c) - f_{m,m}(x)| < \frac{\epsilon}{3} + \frac{\epsilon}{3} + \frac{\epsilon}{3} = \epsilon$$

środkowy składnik jest $< \frac{\epsilon}{3}$ z (*)

a oba skrajne dlatego, że $|x - x_c| < \delta$, a δ została dobrana do $\frac{\epsilon}{3}$ w definicji ϵ -równości rodziny F .

Wiemy zatem, że z ciągu (f_n) możemy wybrać podciąg spełniający ~~warunki~~ jednostajny warunki Cauchy'ego, a więc zbieżny do pewnej $f \in C(A)$.

Dość tuż, że rodzina F jest domknięta, wiemy, że $f \in F$. \square .